

Ѣднѣта на-царѣца Роксандра, а дрѣгата на-Александра сосз златенз маргарз: пратила Още двѣ конѣ бѣлы сосз златны сѣдла, и дрѣги 100: конѣ отвраны, двѣ прѣстина оукрашены сз безцѣнны камени, и писмо което писѣвало така.

ОЛУМПИДИНО ПИСМО НА АЛЕКСАНДРА.

Отз царѣца Олимпіада, на сладчайшаго ми сына Александра, радѣисе. Сынко Александре, знай, зацо отз касамз се раздѣлила отз тебе, сѣрдцето ми ни се ѣ зарѣдовало никога, и нито царство ме весели нито слава, като те нѣма при мене да те глѣдамз. Мблемсе на царството ти, или са потрѣди та ѣла тѣка да те видимз, или повели да дѣдемз аз тамо при тебе, зацо ако те невидимз, ще оумремз, отз болѣстьта си.

АЛЕКСАНДРЪ ДАРѢВА НЕГОВЫТЕ ОИ.

Аристотель като прѣчиталз писмото, Александрз сѣдѣлз на ѣдинз столз высѣкз 2: степѣны, кѣито бѣлз на-царѣ Пѣра Индѣйскаго. Александрз като слышалз писмото, и прѣѣтеаитемѣ плакали малки и голѣмы. Оный дѣнь ѣдинз человекз откратналз ѣдинз свѣщникз златенз отз Александра. Казали го на-Александра, а той отвѣчалз: кѣито види свѣщникъвтъ ще рече зацо ѣ Александровз, а не на оногѣва цо го дѣржи. Аристотель се приближилз